

LAPORJE

1.VII.2018 α Ω 27. ted.

Zupnija Laporje 02/8025-417, zupnija.laporje@siol.net

Spletna stran: <http://zupnija.laporje.si>

GSM: 041/849 571

JULIJ – MALI SRPAN

- 1.= 13.NED.= ESTERA 7-Za farane, za še nerojene otroke,
10.-pok.Hajšek-Pernat, Ana Uršič, Martina, Helena,
Jože Lončarič, V zahvalo za 50 let
2. PON= PTUJSKOGORSKA MB 8.- po n. Brezmadežne,
3.TOR=TOMAŽ -po namenu
4.SRE= URH, ELIZABETA 8.-po namenu
5.ČET= CIRIL IN METOD 8.-po namenu
6. PET=MARIJA GORETTI 18.-za d. POKLICE, Stanko Uršič,
Tilka Kramberger pogreb (Švedska),
7- SOB= VILIBALD K=18.- Marija, Anton, Janez,
starši Florjančič,
- 8- 14.NED= KILIJAN 7-Za farane, za domovino,
10.- Franc, Neža Močnik, Jože Egartner,
Amalija, Alojz Ganzitti, Jože Žolger, Janez Robar,
Amalija Španring, Jože, Martina Berglez

kjer sta dva ali več namenov, po tem namenu mašujejo tudi Minoriti na Ptuj
- PATER KOS MILAN 041260724 in v Laporju v dneh skozi teden

Dragi naši PREDNIKI! Hvala vam za naša življenja, za vse kaj ste nam zapustili... POČIVAJTE V MIRU okoli tega KAMNA IN SVETIŠČA dela vaših rok. Hvala vam za vse, posebej za življenje!

S kakšno skrbjo in pobožnostjo so postavili tudi ta znamenja – kipe svetnikov in kaj so jim pomenili, POGLEJMO: PRESVETA TROJICA gospoduje nad prostorom. TO JE NEBO NAD NAMI.

OČE, ima v rokah kroglo, kar pomeni vse stvarstvo. On je JAHVE - JAZ SEM.
V SEBI IMA VSE BIVANJE. MI IMAMO BIVANJE V NJEM, OD NJEGA. Po svoji B E S E D I nas je USTVARIL, PRIKLICAL V ŽIVLJENJE. Ta BESEDA je J E Z U S, druga BOŽJA OSEBA. Z eno roko objema KRIŽ. A z drugo roko kaže dol na oltar, kje se v sveti MAŠI DARUJE ZA NAS. OBA, OČETA IN SINA PA POKRIVA S SVOJIMI KRILI S V E T I D U H V PODOBI BELEGA GOLOBA: BOŽJA MILINA, DOBROTA, LJUBEZEN, SILA: veter, ogenj, ki vse oživlja, ustvarja.

Presveto Trojico obkrožajo angeli. Noč in dan Bogu pojejo slavo in mu služijo.

Na častnem mestu sta

sv.BARBARA +306 in sv.ŠTEFAN +40.

(zakaj?)

Sv.Barbara zavetnica rudarjev, kmetov, kamnosekov, krovcev in še dr. tudi priprošnjica za srečno smrt. (glej: Svetniki za vsak dan, Ognjišče). Spomnimo se, da so pri nas bili rudniki na Stanovskem, pa tudi na Gorci proti Hošnici.

Sv.Štefan diakon, prvi mučenec, zavetnik konj, konjarjev, kočijažev, za srečno zadnjo uro in še dr. (glej: Svetniki za vsak dan, Ognjišče)

V naši cerkvi v Laporjah so vzidani sv.ostanki – relikvije sv. Štefana v glavnem oltarju leta 1330.

(Kronika župnije)

SV.PETER prvi papež in **SV.PAVEL** apostol narodov. Njune besede zapisane v Svetem pismu. PETER: »TI SI KRISTUS SIN ŽIVEGA BOGA!« Jezusov odgovor: »TI SI PETER SKALA. NA TO SKALO BOM SEZIDAL CERKEV IN PEKLENSKA VRATA JE NE BODO PREMAGALA!«
JEZUS PAVLU: »SAVEL, SAVEL, ZAKAJ ME PREGANJAŠ?« »KDO SI, GOSPOD?«
»JAZ SEM KRISTUS, KI GA TI PREGANJAŠ, TEŽKO SE TI JE BORITI PROTI OSTI!«
Poslovilno pismo učencu Timoteju. Napisal ga je pred izvršitvijo smrtne obsodbe. »JAZ SE ŽE DARUJEM IN PRIŠEL JE ČAS MOJEGA ODHODA. DOBER BOJ SEM DOBOJEVAL, VERO OHRANIL, PRIPRAVLJENA MI JE KRONA PRAVICE, KI MI JO BO DALISTI DAN GOSPOD. PA NE LE MENI TEMVEČ VSEM, KI Z LJUBEZNIJO PRIČAKUJEJO NJEGOV PRIHOD.«

DRUŽINA, KI SKUPAJ MOLI, SKUPAJ TUDI OSTANE

Kolikih od nas ne bi bilo, če bi se naši starši ravnali po 'samodvaotroka'!

V VRTCU:

»Bobi, ko bova odrasla se bova midva poročila.« »To pa je nemogoče. Veš, PUPA v naši družini se poročamo samo s sorodniki, ata je vzel mamo, dedek babico, stric pa teto.«

EVANGELIJ PO MARKU Marko 5,27–29.38–41)

Slišala je za Jezusa.

Živa je govoric, kadar govorijo dela.

(sv. Anton Padovanski)

Med množico se mu je približala od zadaj in se dotaknila njegove obleke.

Rekla je namreč:

»**Tudi če se**

dotaknem le njegove obleke, bom rešena.« In v hipu se ji je

ustavila kri

in v telesu je začutila, da je ozdravljena nadloge.

Ko so prišli pred predstojnikovo hišo, je videl vrvež in ljudi, ki so jokali in zelo žalovali.

Vstopil je in jim rekel:

»Kaj se razburjate in jokate?

Deklica ni umrla, ampak spi.«

In posmehovali so se mu.

On pa je vse odslovil in vzel s seboj očeta in mater deklice ter tiste, ki so bili z njim,

in stopil tja, kjer je bila deklica. Deklico je prijel za roko

in ji rekel: »Talita kum,«

kar v prevodu pomeni:

»Deklica, rečem ti, vstani!«

Zgodba obujenja Jairove hčerke: »Talita kum! Deklica, rečem ti, vstani!« (Mr 5,41) lahko pomaga, da globlje razumemo skrivnost smrti in vstajenja k življenju.

Jezus vodi iz smrti v življenje, premagal je smrt. Kakor to deklico bo tudi nas s svojo besedo »Talita kum!« prebudil iz smrtnega spanca nazaj v življenje, saj je njegova ljubezen močnejša kakor smrt.

Po: K. Frielingsdorf., Podobe o Bogu

»**TALITA KUM**« Mr 5,21–43

Jezus nam sporoča, da je on gospodar in izvor življenja. Pripoveduje o dveh čudežih, ki se med seboj dopolnjujeta. Gre za obuditev življenja Jairovi hčeri in za ozdravljenje žene, ki je trpela zaradi krvotoka.

Brž ko se je »šef« sinagoge Jair predstavil in lepo prosil, da bi njegova hči ozdravela, je Jezus pristal na to, da gre z njim. Kraj, kjer so se nahajali, je bilo gotovo zelo težko zapustiti.

»Mnogo ljudi ga je obdajalo in stiskalo!«

Med to množico pa se je nahajala tudi ženska, ki je bila videti nekam izgubljena. Imela je kronično bolezen in zdravniki je niso bili zmožni pozdraviti. Prizadevala si je, da bi se dotaknila roba njegove obleke, in si dopovedovala: »Ozdravela bom!« Krvavitev se ji je res takoj ustavila, kakor hitro ji je v tisti zmedi uspelo preriniti se do Jezusa. Dejstvo je, da sta Jair in žena s krvotokom

prežeta z enakim prepričanjem: **Jezus in edino on sam je sposoben zdraviti. Po tem prepričanju jima je bil dan ves pogum, s katerim sta dosegla celo prejem življenjske moči.** Imamo tudi mi ta pogum, ki omogoča, da »vstanemo v življenje« in ga resnično živimo?

Po: T. Kompare, Bogoslužno leto B

V vrsti svetnikov Katoliške cerkve je sveti Urh znamenit po tem, ker je bil prvi svetnik, ki je čast oltarja dosegel po rednem postopku, kakor je v veljavi še danes. Poprej so razglaševanje umrlih odličnih kristjanov za blažene in svetnike opravljali škofje sami za določeno pokrajino ali državo. Urha je za svetnika razglasil papež Janez XV. leta 993, dvajset let po njegovi smrti.

Rodil se je leta 890 na Bavarskem. Dali so mu ime Udalrik, kar pomeni 'bogat dedič'. Starši so skorajda obupali nad njim, ker je bil zelo slaboten otrok. Neki duhovnik je materi svetoval, naj ga prepusti zraku in soncu, ki sta najboljši Božji zdravili. In res se je fantek kaj kmalu okrepil. »Bog ga je ozdravil, ker ga hoče imeti zase,« so mislili starši. Poslali so ga v benediktinski samostan Sankt Gallen v Švici, kjer je bil deležen temeljite vzgoje in izobrazbe ter posvečen v duhovnika. Leta 923 je bil izbran in posvečen za škofa v Augsburgu.

**4. julij
URH**

Škofijo je modro vodil polnih petdeset let. Bil je tudi svetni knez, vendar je znal obojno službo lepo usklajevati. Znano, da je dal, ko je čutil, da se mu bliža smrt, po tleh posuti pepel v obliki križa, legel tja in med petjem litanij izdihnil svojo dušo 4. julija 973. Pokopal ga je sveti Volbenk, škof v Regensburgu, ki ga je bil sveti Urh posvetil v duhovnika.

OB KONCU ŠOLE – Tine pride ob zaključku šole domov ves razposajen in pravi: »Očka, letos si imel pa srečo.« – »Zakaj pa?« sprašuje oče. – »Jeseni ti ne bo potrebno kupovati novih učbenikov za višji razred.«